

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hannover (Niemcy) w dniu 4 kwietnia 2019 r. — EUflight.de GmbH/TUIfly GmbH

(Sprawa C-283/19)

(2019/C 238/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hannover

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: EUflight.de GmbH

Strona przeciwna: TUIfly GmbH

Postanowieniem Prezesa Trybunału z dnia 23 maja 2019 r. sprawa została wykreślona z rejestru Trybunału.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 12 lutego 2019 r. w sprawie T-201/17, Printeos/Komisja, wniesione w dniu 11 kwietnia 2019 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-301/19 P)

(2019/C 238/11)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Dinthilac, P. Rossi i F. Jimeno Fernández, pełnomocnicy)

Druża strona postępowania: Printeos, S.A.

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku wydanego przez Sąd w dniu 12 lutego 2019 r. w sprawie T-201/17, Printeos/Komisja Europejska;
- wydając rozstrzygnięcie co do istoty,
- oddalenie w całości jako bezzasadnego żądania w przedmiocie odszkodowania wniesionego na podstawie art. 266 akapit drugi TFUE oraz na podstawie art. 268 i 340 TFUE, jak również art. 41 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;

- oddalenie jako bezzasadnego zarzutu nieważności art. 90 ust. 4 lit. a) rozporządzenia nr 1268/2012 ⁽¹⁾;
- uznanie za niedopuszczalne czy też, tytułem ewentualnym, za bezzasadne żądanie stwierdzenia nieważności pisma z dnia 26 stycznia 2017 r.;
- obciążenie spółki Printeos S.A. kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi, że Sąd dopuścił się w zaskarżonym wyroku naruszenia prawa odnośnie do następujących kwestii:

- zarzut pierwszy: Sąd naruszył przysługujące Komisji prawo do obrony i uchybił zasadom proceduralnym, z naruszeniem zasady *ne ultra petita*, ze względu na to, że w nieuzasadniony sposób zmienił przedmiot i istotę sporu, po wezwaniu skarżącej do zmiany w trakcie rozprawy kwalifikacji prawnej interesów, na które powoływała się ona w swej początkowej skardze;
- zarzut drugi: Sąd dokonał błędnej wykładni art. 266 TFUE, stwierdzając, że przepis ten nakłada na Komisję w przypadku stwierdzenia nieważności decyzji nakładającej grzywnę lub inną karę pieniężną bezwarunkowy wymóg wypłaty odsetek za zwłokę ze skutkiem wstecznym, począwszy od daty dokonania tymczasowej płatności;
- zarzut trzeci: Sąd dopuścił się naruszenia prawa, dokonując wykładni art. 266 TFUE w świetle wyroków IPK ⁽²⁾, Corus ⁽³⁾ i postanowienia Holcim ⁽⁴⁾, nie biorąc pod uwagę nowych ram prawnych mających zastosowanie do kar nakładanych w dziedzinie konkurencji;
- zarzut czwarty: Sąd dopuścił się naruszenia prawa, twierdząc, że ustanowione w orzecznictwie wymogi dotyczące dochodzenia należności na zasadzie odpowiedzialności pozaumownej zostały w rozpatrywanym przezeń przypadku spełnione;
- zarzut piąty: Sąd naruszył zasady legalności i pewności prawa, nie stosując w rozpatrywanym przezeń przypadku art. 90 rozporządzenia delegowanego nr 1286/2012 pomimo ostatecznego charakteru wydanego uprzednio rozstrzygnięcia, które to właśnie przewidywało.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. 2012, L 362, s. 1).

⁽²⁾ Wyrok z dnia 12 lutego 2015 r., Komisja/IPK International (C-366/13 P, EU:C:2014:2170).

⁽³⁾ Wyrok z dnia 10 października 2001 r., Corus/Komisja (T-171/99, EU:T:2001:249).

⁽⁴⁾ Postanowienie z dnia 4 maja 2005 r., Holcim/Komisja (T-86/03, EU:T:2005:157).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden
(Niderlandy) w dniu 23 kwietnia 2019 r. — Staatssecretaris van Financiën, druga strona
postępowania kasacyjnego: Exter BV**

(Sprawa C-330/19)

(2019/C 238/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Staatssecretaris van Financiën

Druga strona postępowania kasacyjnego: Exter BV